

W boju za Łužicu, za kraj wóteny,
Wšitko woprujće a kruće stojće!
Kóždy budźće rjek kaž Hektor mócný,
Žanych njewjedrow so njezabojće;
Z čornych mróčelow džeń běły swita! —
Serbski pěsnjer woła was a wita.

Łužica tak kedźbnje na was hlada,
Za wami so hori jeje žadosć,
Prošo na koleno wboha pada . . .
Budźće pycha jej a česć a radosć,
Młodych mocow studžeń njedopita! —
Serbski pěsnjer woła was a wita.

